

Må elden brinna!

Barbamamma

2018-01-04

Anarchist Archive

anarchist-archive@riseup.net · anarchist-archive.org

Vi glömmer aldrig arbetarmakten under den iranska revolutionen och förlåter aldrig mullornas reaktionära slag mot arbetarråden.

Vi glömmer aldrig islamisternas svek mot en revolution som pekade mot mer än ett regimskifte – vi förlåter dem aldrig.

Somliga låter geopolitik förblinda det glasklara – den iranska arbetarklassen reser sig just nu mot den djupt totalitära regim som i mer än 30 år har hållit den bunden. Att ett annat reaktionärt koarsel på andra sidan atlanten uttalat sitt stöd för dessa protester förändrar inte verkligheten – att ett sönderfall av den iranska islamistiska regimen skulle kunna innebära taktiska fördelar för USA betyder inte att kampen är “inautentisk”. Arbetare och bönder hungrar i ett land med ett enormt välstånd – som till största del hamnat i händerna på en korrupt kast av präster och en borgarklass som åtnjuter privilegiet att ha sitt ägande religiöst helgat. Fackföreningar/arbetplatser, universitet och skolor har underordnats ett Waliyat al-faqih (de “lärdas” förmyndarskap), ett socialt system där präster ägnar sig åt att propagera för samförstånd mellan de ekonomiska klasserna, en patriarkal ordning och lojalitet gentemot prästerskapet.

Att våga göra motstånd i Iran är att våga riskera att bli torterad och mördad. De som eldar regimen poliskontor, prästskolor och dylikt är sanna hjältar – med ett mod som är djupt beundransvärt.

Vi förlåter inte heller de rojalister som försöker ta plats bland protesterna mot den iranska regimen. Det är inte förvånande att det finns en politisk mångfald bland de som motsätter sig regimen, det handlar om en regim som betraktar liberaler som subversiva hot mot ordningen. Kampen som sker just nu handlar dock om långt mer än att nedmontera islamisternas regim och ersätta den med den liberal demokrati – den handlar om att miljontals av människor lever i fattigdom. Den omfattande sociala misären som råder i många områden i Iran har en motsats, en liten politisk elit som lever i ett ofattbart överflöd. Vi hoppas att kampen tar sig ett frihetligt socialistiskt uttryck, att arbetarråd, bonderåd och lokalråd upprättas och exproprierar staten och borgarklassens egendom med direkt aktion –

Vi vågar drömma om frihet och leva efter den drömmen – våra hjärtan slår med de som kämpar,

Solidaritet med den iranska arbetarklassen!